

[Aage Fogh.]

stærkt understrege, at den, så vidt jeg kan se, går imod tilmeldelse til de seks. Så vidt vi kender arbejderorganisationernes stilling her i landet, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup gav udtryk for, vil jeg tro, at de også vil være imod de seks.

Alt taler derfor efter mit skøn for, at vi skal søge andre veje, og den vej, der da må søges fremad, går efter min mening over frihandelsområdet. Nu stiller det sig sådan, at det er forholdsvis svært for mig i dag at diskutere frihandelsområdet, fordi den højtærede minister for udenrigsøkonomi i sin redegørelse forleden aften udtrykkelig sagde, at der var kommet et forslag af hel ny dato, men at det var en hemmelighed, som han ikke kunne offentliggøre. Den højtærede minister forelagde ganske vist nogle skitsepunkter, der måske ville falde nogenlunde sammen med forslaget, men som alligevel ikke var af en sådan karakter, at vi her kan diskutere det med større fordel. Derfor er det svært, i hvert fald for mig, at tage bestemt stilling til dette problem, men jeg kan sige, at den højtærede ministers udtalelse forleden aften tilfredsstiller mig fuldt ud. Jeg vil gerne citere den, da jeg synes, den siger mere, end jeg kunne sige med egne ord — det står sp. 2441 —:

„I januar måned i år har Storbritannien uddybet sine tanker i form af et konkret forslag om en landbrugsordning. Forslaget er fortroligt og har karakteren af et forhandlingsgrundlag; jeg er derfor forhindret i at referere det i detaljer. Jeg tror imidlertid, at hovedpunkterne i det engelske forslag om en landbrugsordning i forbindelse med frihandelsområdet kort kan gengives som følger.

Der skal også inden for landbrugssektoren træffes aftale om en afvikling af de resterende direkte importreguleringer. Der foreslås gennemført nye videregående forbud mod eksportsubsidier for landbrugsvarer, særlig sådanne eksportsubsidier, der fører til dumpingsalg af overskudsproduktion, tilvejebragt gennem statsubsidier.“

Jeg tror, at vi her står over for nogle af de foreteelser, vi har været ude for i praksis det sidste halve år. Det var engelske statsubsidier, der gav den kæmpestore produktion af æg et sådant omfang, at England ikke

selv kunne fortære dem, men måtte sælge dem til dumpingpriser i konkurrence med danske æg i Tyskland. Det er altså den slags ting, man vil forhindre; jeg håber, det må lykkes, og jeg kan i hvert fald tilsige min og mit partis fulde støtte til et sådant arbejde.

Længere fremme i sin tale — det er på sp. 2442 — siger den højtærede minister:

„Vi mener, at en landbrugsordning må hvile på to principper: for det første må der tilvejebringes en retfærdig balance mellem fordele og byrder på landbrugs-siden og på industrisiden. De store industrilande kan ikke forvente at få adgang til det danske marked og samtidig i fuldt omfang bibeholde deres hidtidige landbrugsbeskyttelse. For det andet er det af afgørende betydning, at landbrugsordningen i frihandelsområdet bliver på én gang så effektiv og så rummelig, at de seks' landbrugsordning kan indgå som et led i frihandelsområdets landbrugsordning.“

Også hertil kan jeg give min tilslutning. Jeg anser det ikke for at være opportunt, at vi her i aften skulle tage nogen stor diskussion om den ene eller den anden ordning, for det er tiden efter mit skøn ikke inde til. Jeg håber på, at vi i denne sal i fællesskab og i samarbejde med de nordiske nationer kan gå vejen over frihandelsområdet og nå det mål, som den højtærede minister for udenrigsøkonomi her har skitseret. Hvis det kan lykkes, tror jeg at turde sige, at jeg er 100 pct. enig med den højtærede minister for udenrigsøkonomi, når han i sin redegørelse hævder, at de dårlige økonomiske vilkår for dansk landbrug i de seneste år har været ødelæggende for vor valutasituation. Det er ganske sikkert rigtigt, og jeg er også enig med den højtærede minister, når han føjede til, at det ikke er landmændenes skyld, det er den urimelige behandling, de får på verdensmarkedet, der bærer skylden.

Hvis man derfor kunne klare det problem, tror jeg, at man ikke alene ville klare det økonomiske problem, men man ville også klare en væsentlig del af det beskæftigelsesmæssige, fordi der er titusinder af danske landmænd, som i dag bekæmper de økonomiske vanskeligheder ved at arbejde for to